

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 130. Illudebant ei, cædentes. v. 63.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

cunt & fluunt: quæque antea à peccatis abstinere non poterant, iam corde conuerso clamant. *Domine quid me vis facere?* certè amatum non fuit flere Petrum amarè, quia videtur fleuisse amore.

§. 129. *Et viri qui tenebant illum. v. 62.*

Cur Christus Dominus solum respiciendo succurrerit Petro, indicatur causa, quod tunc à viris tenebatur, quando se miraculo liberum facere detrectabat. Quid sit viros tenuisse IESVM facile capit, qui virum pro robusto, in sacris litteris accipi nouit. Fortissimi igitur & audacissimi adhibiti sunt, & hi barbaris manibus eum barbare tenebant, ne, si arte miraculouè euaderet, illuderentur ipsi.

O Iesu fili Dei benedicti; ô Saluator pijsime & quis tibi non comparatur? quis tam ferreus, tamque ab humanitate alienus vt non comparatur, quod modo tenearis vinculus ab eis, quos creasti, quos conseruas, quos æternis damnare potes supplicijs: ego te in illis vinculis adoro & glorifico, Deus meus; Dominus meus.

§. 130. *Illudiebant ei, cadentes. v. 63.*

Soluto consilio noctis & indico reditu in summum mane, vt aliquis iudicij repetiti species seruari videretur, aliquam quietis partem sibi dare visi sunt; at Domino nihil indultum quietis, sed reliqua nocte à ministris eius custodiæ commissis dirè vexatus est, nec erubuerunt, Euangelistæ aliqua saltem ludibriorum genera recensere quæ Dominus volens ista nocte nostri causa passus est, nosque eo magis illi obstrictos tenent, quo sunt indigniora & acerbiora. Expuerunt enim in faciem, quod erat genus contumeliæ grauissimum, & pro numero ministrorum magna fuerit oportet vis & sceditas sputorum, quibus diuina facies planè operata fuit. Colapis ceciderunt id est manu & pugno, caput, collum, dorsum aliasque partes pullarunt; addebatur plaga super plagam, lior super liorem, & quassatio super quassationem, donec corpus illud speciosum præ filijs hominum totum deformaretur, velaerunt oculos vt liberius eum cæderent cum irrisione; alapas dederunt manu aperta seu palmas in faciem eius. Hæc & talia plura infanda scurriliter in eo scurræ fecerunt.

Ego Te Christe veneror ac supplex adoro & acclamo, ô bone Iesu, hæc ludibria ac tormenta sint animæ meæ ornamentum, ac munimentum, supplico tuis gloriæ opprobrijs, tuis inuitar meritis, ex hac nocturna

vexatione & illusione tua certam spem salutis, & expectationem gloriæ
tempiternæ consecuturum me confido.

§. 131. *Et velauerunt eum. v. 64.*

Vt sese recrearent, varia ingenio malo adinuenerunt opprobria, in
quibus, qui excelleret, ille inter eos amplior videbatur, ita enim fieri solet
inter ardeliones, qui vbi convenerint, ingentem habent gazam ironiarum
& propudiorum. nemo ibi ingenio vult cedere.

§. *Ed cur tu, ô pater Iuste, Pater omnipotens, qui habitas in cœlis, non
confundis eos & facis, vt lingua loquentium iniqua arefcat, aut faucibus
eorum adhæreat? causa est, quod hæc sit hora hominum, & potestas tene-
brarum, quam permittere voluit Dominus, vt nos ab illis tenebris & po-
testate liberaremur æternum.*

§. 132. *Et percutiebant faciem eius. v. 64.*

Plenam maiestate & decore: tam sæpe, tam dirè, tam crudeliter, vt
per impactos illi colaphos intumuerit, dentes commoti sint intra gingiuas,
barbam multis in partibus euellentes, cuius mentionem Euangelistæ
quidem non faciunt, sed Prophetæ & inter alios Isaias dicens: *genas meas
dedi vellentibus.* Verum quam grauis eiusmodi Christo ignominia irrogata
fuerit cum illi barbam conuellebant, ex Clementis Alexandrini verbis fa-
cile colligi potest. sic enim inquit: *Hos pilostanti fecit Deus, vt eos, cum ad pru-
dentiam atas hominis accedit simul adesse, hominibus iubeat, & infra subdit, Nefas
est barbam vellere, quæ est pulchritudo congenita, pulchritudo generosa &
ingenua: insuper hanc Seruatoris venerandam faciem ludibrio habebant,
iuxta Isaiam dicentem, Faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuenti-
bus; §. Iob etiam præter iam dictas iniurias eandem verberibus cæsam præ-
dixit: Exprobrantes percusserunt maxillam meam.*

§. *Alue igitur, & millies salue sancta facies nostri Redemptoris, in qua ni-
det species diuini splendoris, hodie refulgens in cœlis, & in iudicio ex-
tremo illustratura mundum vniuersum, Te Religiosi & Ecclesiastici ordi-
nis viri multi honorant, cum ad tuæ conuulsionis venerandam memo-
riam exprimendam genas suas & barbas veteri more radunt, & decal-
nant,*

§. 133. *Et interrogabant eum. v. 64.*

Omnis generis curiositates, nequitias & vilitates (quas homini
honesto est nefas loqui) exercuerunt isti furciferi, irridendo eius
cencio-